

[C. C. Heilesen.]

delse skal nævne: Landsdommer Bærentsen, der er Udvalgets Formand, Højesteretsdommer Troels-Jørgensen, Højesteretsdommer Lunn, Retspræsident Kyhl fra Vestre Landsret, Retspræsident Kyhl fra Sø- og Handelsretten, Byretsdommer Simonsen, Dommer Knox, Rigsadvokat Goll, Statspolitichef Mensen, Politimester Seidenfaden, Politimester Kiørboe, Højesteretssagfører Henriques, Højesteretssagfører Bache, Overretssagfører Järner, her i København, Overretssagfører Stampe, Aarhus, Sagfører Zieler, Horsens, og Sagfører Lind i Holbæk. Det er dette Udvalg, som ingen vil kunne blot mistænke for i denne Sag at have taget andre Hensyn end Hensynet til Retsplejens Tarv, der, som det fremgaar af Bilag 2 til Betænkningen, med 13 Stemmer mod 4 udtaler, at Udvalget, navnlig af Hensyn til Domstolenes Uafhængighed, maa fraraade, at der foretages nogen Ændring i Retsplejelovens Regler om Konstitution i Dommerembeder. Udvalget fortsætter, som allerede nævnt her, med en Bemærkning om, at man bestemt maa tage Afstand fra det foreliggende Forslag, idet en Forandring i den gældende Regel i alt Fald maatte begrænses til Hverv af tilsvarende Beskaffenhed som Dommerhvervet, f. Eks. som Voldgiftsdommer i internationale Forhold, samt at det under alle Omstændigheder maatte foretrækkes, at fornødent Samtykke ikke gives af en enkelt Retspræsident, men af Præsidentraadet. Det er til denne Udtalelse af det Udvalg, jeg saaledes har nævnt, og som jeg har sagt ingen vil mistænke for i denne Sag at tage andre Hensyn end Hensynet til Retsplejens Tarv, man fra Flertalspartierne Side ikke har ønsket at tage det mindste Hensyn, og naar det er givet, at man fra Flertalspartierne Side ikke ønsker at tage det mindste Hensyn til denne Udtalelse, er egentlig længere Diskussion overflødig.

Sagens Sammenhæng kan ikke være skjult for nogen, der vil se. De Udtalelser, der er fremsat fra anden Side her ved anden Behandling, giver mig derfor ikke Anledning til mange Bemærkninger; jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling. Nogle enkelte Bemærkninger vil jeg dog gøre i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat fra anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro mente, at Retsplejeudvalget var inkompetent i denne Sag eller i alt Fald, at dets Udtalelse ikke var af synderlig Interesse, fordi

det drejede sig, som han udtrykte det, om et konstitutionelt Spørgsmaal og ikke om et Retsplejespørgsmaal. Det forekommer mig tværtimod, at man kan sige, at det her drejer sig om et af Retsplejens Grundprincipper, og der synes da ogsaa fra alle Sider i Retsplejeudvalget at have været Enighed om, at man naturligvis var kompetent til at udtale sig i den foreliggende Sag. Det syntes ogsaa, som om man fra Flertalsordførernes Side vilde hævde, at Retsplejeudvalgets Erklæring ikke var tilstrækkelig begrundet. Det er nu neppe Retsplejeudvalgets eller Erklæringens Skyld; den synes ikke at være til at misforstaa. Da Grundlovens Regler til Værn om Dommernes Uafhængighed ikke gælder konstituerede Dommere, synes det i øvrigt selvindlysende, at et Forslag, der som det foreliggende giver Adgang til at holde Dommerembedet besat ved Konstitution i ikke mindre end 4 Aar, betyder en Svækkelse af Dommeruafhængigheden. Dermed er det Standpunkt, der principielt er hævdet af det overvejende Flertal i Retsplejeudvalget, selvindlysende i sin Konklusion. Med Hensyn til de paastaaede Garantier i Lovforslaget mod uheldige Virkninger af dette, som man fra Flertalspartierne Side synes at ville lægge stærk Vægt paa, har jeg allerede ved første Behandling nærmere omtalt, hvorfor det er uheldigt at blande Retspræsidenterne ind i politiske Anliggender; og om i det foreliggende Tilfælde den højtærede Justitsminister skal fortsætte, er i væsentlig Grad et politisk Anliggende. Det er uheldigt — har jeg nærmere udviklet — at blande Retspræsidenterne ind i et saadant politisk Anliggende, fordi det, selv om de handler uafhængigt af Regeringens Villie, ikke dermed er givet, at Befolkningen føler sig overbevist om, at en saadan Uafhængighed er til Stede, og det er fra et Retsplejenssynspunkt et af de allervæsentligste Krav, der kan stilles til Retsplejelovgivningen, at den ikke har Bestemmelser, der kan føre til, at Befolkningens Tillid til Domstolenes fuldkomne Uafhængighed af de regerende svækkes.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro nævnte dernæst, at tilsvarende Bestemmelser som dem, der findes i Retsplejelovens § 44, skulde være ukendte i andre Lande. Heroverfor kan jeg ganske henvisse til, hvad det ærede Medlem Hr. Axel Møller allerede nævnte ved Sagens første Behandling, at dette paa ingen Maade er afgørende. Det, der er Spørgsmaalet, er, om de Regler, man har i andre Lande, er